

Rakhim Karim (Karimov) este un poet, scriitor, publicist și traducător din limba uzbekă, rusă și kirghiză. S-a născut în 1960 în orașul Osh (Kîrgîzstan). A absolvit Institutul literar Gorki de la Moscova (1986). Este membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Kîrgîzstan, membru al Uniunii Scriitorilor Ruși, reprezentant oficial al Federației Internaționale a scriitorilor vorbitori de limba rusă din Kîrgîzstan (Londra-Budapesta), membru al Consiliului IFRW, laureat al Premiului literar republican Moldo Niyaz.

Este autor al bestseller-ului național „Kamila”, câștigătorul premiului II al *International Book Forum Open Central Asia Book Forum & Literature Festival* - 2012 (Marea Britanie). A fost nominalizat la premiul *Russian national literary awards* „Poet of the Year” (2013; 2015), „Writer of the Year” (2014), „Heritage” (2015; 2016)”, „S. Yesenin” (2016). În 2017 a primit medalia de argint la concursul *Eurasian literary contest* pentru poezii din Eurasia. Este co-șefedinte al *Council of Writers and Readers of the Assembly of Peoples of Eurasia*. Autor a 30 de cărți publicate în Kîrgîzstan, Uzbekistan, Marea Britanie, Canada, Mongolia, Olanda, în mai multe limbi, printre care uzbekă, rusă, kirghiză, engleză.

Spectacol (Performance)

Eu joc în fiecare zi, dimineața, rolul vieții
Și-n fiecare zi de la Dumnezeu joc în propriul spectacol.
Scena este luminată de două proiectoare:
Luna și soarele, dorm doar în pauza de noapte.
Încerc să-mi arăt talentul și îndemânarea,
În locul tuturor: sunt atât publicul cât și interpretul.
De pe scenă voi elimina, doar o dată - natura, -
În orice moment, sunt creator - producător.
Scopul principal al vieții este să-ți joci rolul,
Lasă-ți numele să fie pentru totdeauna.
Noi înșine suntem artiști, spectatori, acest act
Ne dă o evaluare a șansei reciproce dintre noi, omule!

Dragostea este ca o bombă **(Love is like a bomb)**

Când auzi un nume,
Este ca o bombă ce explodează în tine.
Așadar, prima dragoste e încă vie,
Și este ascunsă undeva ca o mină.
Și el așteaptă, nu va aștepta până în ziua aceea,
când te vei întoarce.
Dragostea vrea să-ți rănească inima din nou,
Asemenea bombei atomice de la Nagasaki?!
Cum poți trăi acum, fiindu-ți teamă de acest nume?!
Stând departe de mină în sufletul tău?!
Dragostea ca o distrugere, neutralizeaz-o,
Cum să te salveze un genist binevoitor?!
La urma urmei, numele ei este acum ca un buton,
ca un mâner al unei grenade?!!!

Hara-kiri poetic **(Poetic “hara-kiri”)**

Japonezii au practicat cu mândrie hara-kiri,
Obicei al samurailor, s-ar putea acum, aici?
Abdomenul a fost spintecat de bunăvoie, în liniște,
Când onoarea militară a fost rănită.

Câți dintre noi în lumea poezilor curajoși,
Nu sunt recunoscuți de cititori, în lume.
Să ne facem noi, de aceea, în lume,
Un *hara-kiri* japonez poetic?!

Poeții nu stau prea mult în univers,
Există câțiva dintre ei pentru vecie - poeți ai lumii!
Poeții sunt aleși, probabil, de Dumnezeu,
Fie ca Dumnezeu să fie ales de noi toți în această lume.

Patria mea **(My country)**

Doar internetul este casa mea îngăduitoare,
Spațiul e nelimitat.
Răsună liber versurile și cântecele în ea,
Toată lumea aude despre durerea mea.

Țara mea, proclamată,
Denumită aici prin numele meu,

Zeci de țări în care este recunoscută:
Granița mea, steagul meu, chiar și un imn.

Drapelul este ideea mea, conștiința mea este blazonul,
Imnul meu e dreptatea, adevărul.
L-am recunoscut pe hindus, pe mongol și pe sârb,
Unde inima mea e Patria mea!

Prezentare și traducere de Elena Liliana Popescu